

A Jelenések könyve párhuzamos képei

A Jelenések könyve fontosságát jelzi a kijelentés egyedülálló módja: **Isten – Jézus Krisztus – Szentlélek – angyal – János apostol – hét gyülekezet – aki hallja**. Olyan üzenetről van szó, amelyet Isten a legnagyobb gondossággal kezel, amelynek el kell jutni minden emberhez.

Mégis, vannak a könyvnek oly tulajdonságai, amelyekkel magyarázható az a tény, hogy nem mindenki előtt tárja fel önmagát. Miért van ez így?

Egy ellenvélemény: „Ennek a könyvnek nincs mai üzenete.” Látni fogjuk: ha ezek az igék hiányoznának mi nem tudnánk mit kezdeni önmagunkkal.

Amit tekintetbe kell vennünk a tanulmányozásnál:

„A könyvnek van egy **Ószövetségre alapozott kódrendszere**, ami a többi apokalipszistól megkülönbözteti, amelyet csak az ószövetségi próféták munkássága felől lehet megérteni.” (Szigeti)

A stílusán sokszor érezhető, hogy héberül gondolkodik és görögül ír. Ez nem jelentett problémát, hiszen kora izraelitái ismerték az Ószövetséget. Akik ismerték az Ószövetségi írásokat, azokat nem zavarta – sőt segítette a megértésben.

Azt is egészen természetesnek tekintjük, hogy János apostol írásaiban Jelenések könyvében és Evanéliumában, valamint leveleiben találkozunk ugyanazokkal a jelképekkel, fogalmakkal.

Az egyik legszebb párhuzam:

Isten Báránya – János evangélista azt a pillanatképet ragadja meg, amikor Keresztelő János találkozik Jézussal és kijelenti: „Íme az Istennek ama báránya, aki **elveszi (jövőben)** a világ bűneit.” Jn 1:29;

Ugyanezt a képet emeli ki az 5. fejezetben: „És láték a királyi szék és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy **megölettet**.” (**Múltban!**) (5:6) „és a huszonnégy vén leborula a Bárány előtt.” (5:8) „Méltó a megöletett Bárány” (12.v.) A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké” (13.v.). Jel 5:6.8.12,13;

Krisztus mellett tanúskodnak: „Ez (**János**) jött tanúbizonyosságul, hogy **bizonyoságot** tegyen a világosságról” (Jn1:7.) „Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy **bizonyoságot** tegyen a világosságról” (8.v.) „János bizonyoságot tett őróla” (15-v-)

„És a **Jézus Krisztustól**, aki a **hű tanúbizonyosság**” (Jel 1:5.) „az én hitemet nem tagadtad meg **Antipásznak**, az én **hű bizonyoságomnak** napjaiban sem.” (2:13.) „És adom az én két **hű tanúbizonyoságomnak**, hogy prófétáljanak.” (11:3.) „És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek véréből, és a **Jézus bizonyoságtevőinek** véréből.” (Jn 17:6),

A kegyelem jelképe az élő víz: (Samáriai asszony)

„Jézus: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és ki az, aki ezt mondja néked: Adj innom! Te kérted volna őt és adott volna néked élő vizet... Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.”

„Az ünnep utolsó nagy napján pedig Jézus felállta és kiálta mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjuön én hozzám és igyék. **Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.**” Jn 4:10-14; 7:37-38;

„Mert a Bárány, aki a királyiszék közepette van, legelteti őket és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl az Isten az ő szemeikről minden könnyet.” Jel 7:17;

„Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. 21:6;

„És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; s aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” 22:17.

Az egyház jelképe: menyasszony: „Akinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömöm immár betelt.” Jn 3:29;

„És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel!” Jel 22:17;

Jellemző a kapcsolat a Jelenések könyve János ev. és 1. levele között abban is, hogy egyedül ezekben szerepel Jézus úgy, mint **Örök Ige (logosz)**. (Jn:1.14; 1Jn 1:1; Jel 19:13.

Két fontos kijelentés mindegyik gyülekezetnek:

Győzelem: Jézus: „Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békeségetek legyen én bennem. E világon nyomorúságotok leszen; de biztatok: én **meggyőztem** a világot!” Jn 16:33;

Hét gyülekezetnek: **„Aki győz” Bármilyen volt a gyülekezet életútja, a győzelem a fontos! Mind-egyik gyülekezetre vonatkozik.**

János ev: Jézus megígéri a Szentlelket: 16:7-13; 14:26; 15:26.

A másik kijelentés, is mindegyik gyülekezetnek szól: „Akinek van füle, hallja mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.”

Amikor az igét kutatjuk, illesszük bele abba a helyzetbe, amelyben a történet lejátszódik. Még **fontosabb, hogy engedjük ugyanannak a Szentléleknek a bennünk való munkálkodását, aki ihlette a Szentírás íróit. Csakis a Szentlélek segítségével érthetjük meg Isten üzenetét!**

„Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely benne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke.” (1Kor 2:11)

A Biblia fordítóinak nagy a felelősségük, hogy az igét közel vigyék az olvasó ember értelméhez, felfogásához, saját nyelvéhez, vallási gyökereihez. Bárhol olvassák is az igét, mindenütt ugyanazt értsék alatta. Ez a helyzet Jelenések könyvével is.

Van egy biztos vezetőnk: A Szentlélek: **„Elvezérel majd minden igazságra...”**

De ehhez nem csak Isten szándékára van szükség, aki kész minden ember nyelvén, minden ember értelmének síkján megszólalni, hanem az ember szándékára is szükség van.

Dn 12:9-10: *„Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig. Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekszenek, és az **istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.**”*

Isten szándéka egyértelmű: Jel 1:3: *„Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megíratnak abban, mert az idő közel van.”*

A hét gyülekezethez írt levelekben olyan jelképrendszer és fogalmak voltak, amelyeket a gyülekezet tagjai jól ismertek és (értelmesek) értettek, de az ellenség nem. Ez nem a könyv hibája volt, hanem sajátossága. Erre az üldözött egyháznak akkor nagy szüksége volt.

Ez a jelképrendszer végigkíséri Isten népének történetét, a megváltási terv vonalán egészen az utolsó eseményekig. De a könyv prófétikus folyamatában is, Isten népének, a próféciák egy-egy mozzanatának teljesebb pillanatában, új fogalmakkal kell megismerkedni. Pl. 1844. Hármasszöveg üzenet. A nyitott könyv megevése Jel 10:9-10. Mennyei szentélyszolgálat, Jézus Krisztus biznyságtétele, a prófétaság Lelke...

A legfontosabb számunkra talán az a bejelentés: **„Tudom, a te dolgaidat.”**

Minden, ami ebben a könyvben van, érettünk fogalmazódott meg. A gyülekezeteknek szóló üzenetekben, a számunkra adott jelképekben, a történelem eseményeinek jelképes bemutatásában, keressük a hozzánk szóló üzenetet.

Ismerkedjünk meg a szereplőkkel, az üdvösségtörténelmi pillanatokkal, Helyezzük bele az üzenetet az akkori környezetbe,

Éljük át a könyvben szereplők helyzetét, a nekik küldött üzenetet fordítsuk önmagunk felé. Nézzük meg bennük – mint jó tükörben – önmagunkat.

Keressük meg a napjainknak szóló üzenetet. Akkor elnyerjük azokat az áldásokat, amelyeket Isten elkészített számunkra ebben a tanulmány sorozatban.

Ebben találjunk örömet és áldást. Ámen!